

Tabel 2.2.1. Ændrede indbetalinger ved forslag om en fortrydelsesordning

Mio. kr. (2007-niveau)	2007	2008	2009	2010
Indtægter	25	50	55	60

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, S, DF, KF og RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af beskæftigelsesministeren stillede ændringsforslag.

Flertallet udtaler:

I velfærdsforliget er indbygget en indekseringsmekanisme. Flertallet understreger, at der træffes politisk beslutning første gang i 2015 om, i hvilket omfang tilbagetrækningsalderen øges fra 2025.

Et *mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men stemmer for de stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget stemmer for de af beskæftigelsesministeren stillede ændringsforslag, da de, i større eller mindre grad, retter en smule op på et i øvrigt gennemført asocialt forslag.

SF støtter endvidere Enhedslistens ændringsforslag om at fjerne den automatiske regulering af efterlønsalderen.

Det er efter Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens opfattelse rigelig slemt, at lovforslaget medfører en forhøjelse af efterlønsalderen til 62 år. Men det er dybt forkert og uretfærdigt, at man nu vil fastslå, at efterlønsalderen automatisk skal forhøjes i takt med stigningen i den gennemsnitlige levealder – første gang i 2015. Det betyder, at hele den fremtidige stigning i den gennemsnitlige levealder udelukkende skal bruges til at arbejde længere, og det vil tilmed betyde, at nogle grupper i samfundet, f.eks. lavtuddannede, ikke engang får i gennemsnit 19,5 års gennemsnitlig levetid efter efterlønsalderen. Det er SF og Enhedslisten imod.

Under førstebehandlingen og udvalgsbehandlingen har Dansk Folkeparti forsøgt at give indtryk af, at de ikke havde godkendt den automatiske regulering i forbindelse med »velfærdsforliget«. Faktisk gik Dansk Folkeparti så langt som til at forsøge sig med et betækningsbidrag, hvor de satte spørgsmålstegn ved den automatiske regulering af efterlønsalderen, jf. bilag 7 til lovforslaget. Det har de siden trukket tilbage. SF og Enhedslisten er glade for, at det ikke på den måde er muligt at indgå et asocialt forlig og sam-

tidig lade, som om man ikke er med. Enten støtter man den automatiske regulering af efterlønnen, der kun kan fraviges, hvis den gennemsnitlige levealder falder. Eller også er man som SF og Enhedslisten imod den automatiske regulering. Dansk Folkeparti har fremført en ynkværdig forestilling. Hvis Dansk Folkeparti reelt mener, hvad de siger, om den automatiske forhøjelse af efterlønsalderen, skal de stemme for Enhedslistens ændringsforslag.

Generelt om lovforslaget

Lovforslaget er en udmøntning af den forkvalede tvangstankegang, som lå bag det såkaldte velfærdsforlig fra juni 2006. Ønsket om flere ældre på arbejdsmarkedet angribes fuldstændig bagvendt. I stedet for at skabe et arbejdsmarked, hvor det er muligt for såvel unge som ældre at begå sig og have et job, som de er glade for, så vælger forligspartierne at tvinge mennesker ved at hæve tilbagetrækningsalderen og ved at skærpe reglerne for ret til ydelser. I stedet for ordinære job skal de ældre tage til takke med løntilskudsjob, der ikke engang giver mulighed for optjening af dagpenge. Hele ånden bag forslagene fremgår faktisk af begrundelsen for at fjerne den forlængede dagpengereget, hvor der i bemærkningerne til lovforslaget står, at man ikke længere skal kunne »trække sig tilbage« på dagpenge som 55-årig. Hvis nu beskæftigelsesministeren havde en kontakt til de mennesker i a-kasserne, som bliver ofre for arbejdsgivernes mangel på vilje til at ansætte folk i aldersgruppen fra 55 år til 59 år, så ville han næppe lægge navn til den slags stemplinger af ældre arbejdsløse som en form for snylttere, der bruger dagpengene til en selvvalgt tidligere tilbagetrækning. Faktisk er det sådan, at det sammen med efterlønsforringelserne med en nærmest kirurgisk præcision er lykkedes at ramme dem med de hårdeste job på arbejdsmarkedet.

Det er et faktum, at en vigtig årsag til såvel fysisk nedslidning som stress er for meget arbejde og for stort arbejdspress. Det er sammen med arbejdsgivernes manglende eller utilstrækkelige interesse for det grå guld hovedårsagen til, at ældre ikke bliver på arbejdsmarkedet. Enten kan de